

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Qvæ In Libro Qvinto, Et
Sexto Decretalium Continentvr

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

9. Defleat peccator, quia offendens in uno, factus est omnium reus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

REGVLA IX.

Defeat peccator offendens in uno factus omnium reus.

S. Greg. in Reg.

IERgone peccantium fors una, par culpa, & pœna? Septies cadit hic, ille septuagies septies, reus hic, reus ille, an uterque pariter? Quorundam peccata, quasi arena, quæ est in littore maris; multiplicata sunt, nonne magis rei, quàm ille, qui semel fraudavit de pretio egri, & mentitus est? Multi fures, non homicidæ, multi homicidæ, non tamen adulteri. Quo igitur jure, modoque omnium reus censetur, qui in uno tantùm offendit? Variant hîc ingenia, & responsa. *Auctor libri de verâ & falsâ pœnit. c. 14.* Offendens, inquit, in uno fit omnium reus, quia omnis virtus patitur detrimentum ab uno vitio. Nam si quis cadat in avaritiam, destruit largitatem, & castitatem simul minoravit. Amore enim pecuniæ aut violaret castitatem, aut minùs amaret. Eiusdem alia interpretatio est, omnium reum fieri, quia omnia peccata dimissa quodammodo per ingratitude reddenunt, & imputantur. Propius accedit *Dionys. & Richardus I. de Incarn. Verbi. part. 1. c. 14.* reum fieri omnium, quia non minùs omnia merita amittit, quàm si totam legem violasset, secundùm illud *Ezech. 18. v. 24.* omnes justitiæ ejus non recordabuntur. Aliorum expositio est, ideò omnium peccatorum dici reum, qui in uno delinquit, quia uno

peccato omnes virtutes acquisitas lædit, destruendo illarum statum per habitum vitiosum, qui illarum operationes impedit. Non procul ab his *Glossæ* recedit, & ad scopum magis accedit, quam propterea Scholastici sequuntur, peccatorem unicâ transgressione præceptorum omnium fieri reum, quia eandem pœnam damni incurrit, puta, gratiæ charitatis & virtutum infusarum privationem, adeoque cœlestis gloriæ, perinde ac si omnia præcepta violasset. Displicet nihilominus *Cornelio*, eò quod Apostoli mentem non attingat, qui errorem Pharisæorum extirpare nititur, existimantium, qui unum alterumve præceptum transgreditur, non offendere Deum, sed si totam legem, aut majorem illius partem contemnat. Sensus igitur est. Adeò non est amicus Dei, qui unum aliquod præceptum non servat, ut aliorum omnium reus fiat, quasi illa violasset. Bonum namque ex integrâ causâ consistit; mala ex singulis defectibus. At quo modo, inquis, dicitur reus omnium, cum non nisi in uno offenderit? Audi:

II. Vox omnium, non copulativè, sed copulativè intelligenda est. Nam præcepta omnia legem quandam totalem constituunt, puta, Decalogum. Unde sequitur, unius præcepti violationem,

C 3,

totam

totam legis complexionem, quæ ex singulis integratur, lædere, contemnendo Dei legislatoris maiestatem. Omnia proinde violat, non singula, quatenus omnia totum aliquod faciunt. Nimirum enallage est, totius universalis pro toto integrali. *Omnium*, id est, totius legis, quod totum necessario destruitur uniuscujusque præcepti particularis transgressione. Neque enim adulter V. gr. dici potest implese Decalogum, quamvis alia præcepta non violarit. Sic in Musica totam harmoniam corrumpit, qui unius vocis proportionem tollit, & maculare vestem dicitur, qui aliquam ipsius partem inficit. Non admodum dispari mo-

do *S. Aug. ep. 29.* omnium esse reum dicit, qui in uno offendit, quia contra charitatem, ex qua tota lex pendet, delinquit. Reus fit omnium, faciendo contra eam, à quâ pendent omnia. Charitas enim quasi forma, vitam illis, & subsistendi robur communicat, quemadmodum cum *S. Thom. in 1. 2. ad q. 65. art. 4.* Theologi docent.

Ex dictis sequitur, bene moneri à *S. Gregorio* peccatorem, ut debeat statum suum. Quamvis enim servatis reliquis in uno tantum offendat, lugendi causam habet, utpote reus omnium, quoad pœnam, & damna inde promanantia.

REGVLA V.

Non potest esse pastoris excusatio, si lupus oves comedit, & pastor nescit. S. Greg. in Reg.

I. **Q**uod Homerus poëta de regibus dixit, Pastores esse populorum, id de præpositis Ecclesiarum Prophetæ & Apostoli asseverant. *Ezech. c. 34. v. 2. & seq. Act. 20. v. 28.* & alibi. Ad id enim à Deo eliguntur, & præficiuntur, ut fidelium animas quali oves pascant *Ioan. 21. v. 17. Conc. Trid. S. 6. de reform. c. 1. Bellarm. l. 3. de Pontif. cap. 15. Barb. de potest. Episc. part. 1. tit. 1. c. 2. n. 9.* Eleganter *S. August. serm. de ovib.* Quod præpositi sumus, inter Pastores deputamur, si boni sumus: quod autem Christiani sumus, & nos vobiscum oves sumus. Quocirca sibi & universæ gregi attendant, necesse est, meminerintque quod *Avilam* doctrinâ & vitæ

sanctimonia præstantem virum dixisse ferunt, tot tantaque pastorum obligationes esse, ut qui absque obligatione pastorali vel tertiam illarum partem re ipsa impleret, sanctis connumerari possit, qui tamen uno tantum omisso gehennæ reus fiat. Nec veritus est *S. Chrysostomus* scribere in Act. Apost. non multos Episcopos salvari, eò quod difficillimum sit tot animarum sibi commissarum bonam rationem reddere. Porro sacri pastoris decem obligationes, seu officia ex *c. 34. Ezech.* Interpretes numerant, quorum *primum* sit pascere oves, *Secundum*, ut accumbant, efficere. *Tertium* infirmum consolidare. *Quartum*, ægrotum sanare. *Quintum*, contractum alligare.